

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. april 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0491
Dok.: LSJ40489

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 316 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. februar 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 316 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvilke rettigheder har børn i relation til besøg og kontakt, når en forælder er varetægtsfængslet, er der regler for, hvornår et barn har krav på kontakt til den varetægtsfængslede, og hvordan forholder man sig, når forældrene er skilt og ikke taler sammen - hvem informerer barnet og kan tage med på besøg?”

Svar:

Justitsministeriet har i sit foreløbige svar af 5. marts 2008 redegjort for børns adgang til besøg mv. i de almindelige tilfælde, hvor politiet ikke har modsat sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlangt, at besøg finder sted under kontrol, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1.

For så vidt angår de sager, hvor politiet har modsat sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller har forlangt, at besøg finder sted under kontrol, har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse.

Rigsadvokaten har på baggrund af udtalelser fra samtlige politidirektører og regionale statsadvokater oplyst følgende:

”En varetægtsarrestants ret til besøg kan begrænses af politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1, 2. pkt. Politiet kan således modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Nægter politiet besøg, skal varetægtsarrestanten underrettes herom, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse.

Der er ikke fastsat regler om børns rettigheder i forhold til at aflægge besøg hos forældre, der er varetægtsarrestanter.

Det bemærkes i den forbindelse, at den person – herunder det barn – som ønsker at aflægge besøg hos en varetægtsfængslet, ikke har beføjelse til at indbringe politiets afslag herom for retten, jf. Kommenteret retsplejelov, 7. udgave, side 159, note 9, samt afgørelsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1972, s. 391, og udtalelsen refereret i Folketingets Ombudsmands beretning 1961, s. 150.

Det fremgår af hørings svarene, at politiet i tilfælde, hvor der i medfør af retsplejelovens § 771, stk. 1, er etableret besøgs-

kontrol, så vidt muligt imødekommer ansøgninger om tilladelse til besøg af arrestanters børn. Afgørelse herom træffes på baggrund af en konkret vurdering af varetægtsarrestantens og barnets forhold.

Det fremgår endvidere af høringssvarene, at der er en polititjenestemand til stede ved afvikling af besøg – herunder besøg af børn – hos varetægtsarrestanter, i forhold til hvilke der er etableret besøgskontrol.

Politiet følger i øvrigt principperne i varetægtsbekendtgørelsens § 56 og punkt 145-147 i varetægtsvejledningen ved iværksættelse og afvikling af besøg af børn hos varetægtsarrestanter, i forhold til hvilke der er etableret besøgskontrol.

Det indebærer, at børn – dvs. personer under 18 år – normalt ledsages af en voksen under besøg. En fravigelse af dette udgangspunkt beror på en konkret vurdering af blandt andet barnets alder, modenhed og forhold til varetægtsarrestanten. Hvis barnet er 15 år eller mere, vil dette med vægt tale for at tillade besøg uden ledsagelse af en voksen.

Hvis forældrene ikke har fælles forældremyndighed, retter politiet henvendelse til forældremyndighedsindehaveren med henblik på planlægning og gennemførelse af besøget. Politiet retter endvidere om nødvendigt henvendelse til de sociale myndigheder med henblik på assistance til gennemførelse af besøg. Nordjyllands Politi har således oplyst, at der er mulighed for, at en person fra socialforvaltningen kan ledsage barnet i tilfælde, hvor forældrene er skilt, eller den anden forælder ikke kan eller ikke vil ledsage barnet til besøg i arresten.

Østjyllands Politi og Nordjyllands Politi har endvidere oplyst, at besøg af børn bliver gennemført under størst mulig hensyntagen til barnet og den varetægtsfængslede. Disse besøg afvikles under så private former som muligt og ofte i et lokale på politigården i stedet for i arresten, hvor der ikke er indrettet særlige besøgsrum for børn.

Københavns Politi har oplyst, at der som udgangspunkt alene meddeles afslag vedrørende besøg begrundet i hensynet til varetægtsfængslingens øjemed i forhold til børn, hvis varetægtsfængslingen er begrundet i kriminalitet over for barnet.

For så vidt angår kontakt i øvrigt mellem varetægtsfængslede forældre og deres børn bemærkes, at det følger af varetægtsbekendtgørelsens § 57, at en varetægtsarrestant har ret til at have sit barn under 1 år hos sig i varetægtsfængslet, hvis varetægtsarrestanten selv er i stand til at passe barnet, og at en varetægtsarrestant kan få tilladelse til at beholde barnet hos sig i institutionen i en begrænset periode, efter barnet er fyldt

1 år, hvis det er det bedste for barnet, og ganske særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor.

For så vidt angår varetægtsarrestanter, der er isolerede efter rettens bestemmelse, fremgår det af § 84 i varetægtsbekendtgørelsen, at de bør have tilladelse til besøg mindst en gang ugentligt, at besøgstiden ikke bør være kortere end 1 time, og at længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det. Det fremgår af punkt 211 i varetægtsvejledningen, at bestemmelsen har til formål at medvirke til at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation.”